

det må vi altså være foruden, når det angår hr. Frank Dahlgaards indsats.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var bemærkningen fra hr. Hans Peter Baadsgaard om, at når det fremgik af konklusionen, at lærerne har udtalt, som det tidligere er nævnt heroppefra, at de ønskede 1 pct. af eleverne placeret uden for normalklasserne, så vidste man ikke, hvor repræsentativ den holdning egentlig var.

Så er jeg nødt til at spørge hr. Baadsgaard: I den rapport her, hvor det er 20 pct. af folkeskolerne, der er udspurgt, hvor meget andet er efter hr. Baadsgaards mening så ikke repræsentativt, eller drejer det sig om, at de konklusioner, man kan bruge, drager man fordel af, og de andre er så bare ikke repræsentative?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jo, men jeg synes, hr. Christian H. Hansen går langt uden om det; der er opgaven, og hvis vi herindefra skal være med til at løse de problemer og pege på mulige løsninger, så synes jeg ikke, at det er særlig idérigt at komme med, at der skal udskilles nogle elever, selv om der er nogle lærere, der har sagt, at det er løsningen. Jeg synes ikke, at det er den bedste løsning.

Jeg vil godt være med til at hjælpe lærerne til at finde andre løsninger, hvis det er det, der er vores opgave, og det er det jo netop i dag, når vi har denne forespørgsel. Her er det, jeg siger: Det kan lade sig gøre at fjerne en elev, det har jeg selv været med til i de mange år, jeg var i folkeskolen, det kan godt lade sig gøre; det er bestemt ikke nogen rigtig løsning, heller ikke for den pågældende elev, men det kan være nødvendigt i situationen.

Det, vi har som opgave, og det, man skal i skolen, er selvfølgelig at forebygge, at det kommer dertil, hvor selv lærere må ty til det, som jeg vil kalde den sidste udvej, og det synes jeg uddannelsespolitikere skulle forholde sig til i stedet for at være så optaget af, at vi skal rette os efter de lærere, der vil ty til den sidste udvej.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at rette en tak til hr. Frank Dahlgaard, fordi han har rejst denne her forespørgsel. Derved får vi ligesom afsluttet den redegørelse, der tidligere er kommet, og som vi aldrig har fået debatteret færdig.

Det er jo rigtigt, som hr. Frank Dahlgaard sagde, at det er en fortsættelse af den forespørgsel fra folketingsåret 1995-1996, som blev rejst af Venstre og De Konservative, og hvor den undersøgelse blev iværksat for at se på, om det, der blev sagt om urolige børn i folkeskolen, var rigtigt. Og der er kommet et godt materiale fra professor Niels Egelund og Kim Voss Hansen.

Men for at sikre en retfærdig balance og en rimelighed i debatten i dag er det også magtpåliggende for mig at starte med den påstand, at det er alle børn, der er urolige, for man kan altså også ud fra undersøgelsen sige, at omkring 90 pct. af alle børn er konstruktive og velfungerende. Det siger jo noget om, at det er lykkedes at give børnene den grundlæggende tryghed og kærlighed, der er grundlaget for et identitetsstærkt voksenliv, og at der er forældre, der vedkender sig det voksne ansvar. Det er nemlig vigtigt, at forældrene vedkender sig deres ansvar over for deres børn som opdragere og også er medinddraget i barnets hverdag lige fra daginstitutionen til folkeskolen.

Med den lovændring, som vi har vedtaget her i Folketinget tidligere, om samarbejde mellem pædagoger og lærere og lærerne imellem har vi fået en bedre overgang for barnet fra institution til skole og skolefritidsordning. Det er vigtigt, at der er en helhed i barnets hverdag, og også at der over år er en pædagogisk helhed, og her har forældrene også et medansvar for, at tingene hænger sammen.

Samtidig vil jeg til enhver tid sige, og det vil Venstre til enhver tid sige, at vi skal begrænse uroen i folkeskolen, og at vi for at kunne gøre det også må gå ind og tage hensyn til den enkelte elev og den udvikling, som han/hun har på det givne tidspunkt, og dennes mulighed for at modtage indlæring.

Inden for den samme kommune, viser undersøgelsen jo, kan der være stor forskel. Der kan være skoler, der aldrig nogen sinde har uro, og der kan også være skoler, der har uro. Derfor er det vigtigt, at vi ikke alene stiller krav til skoleledelsen, men også til skolebestyrelsen om, at undervisningen bliver tilrettelagt og fulgt op, sådan at der ikke er uro i klasserne.

Det er vigtigt, som vi ser ud af de undersøgelser, der er lavet, at man tager hensyn til de nye tiltag, der sker, med øget idræt, der giver mere motivation for at modtage undervisning i dansk og matematik. Venstre ser gerne, at vi får mere dansk og matematik i vores folkeskole,